Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE
(Camera a doua)
30 septembrie 2010

Cauza F-36/05

Gudrun Schulze
împotriva
Comisiei Europene

„Funcție publică — Funcționari — Numire — Candidați înscriși pe o listă de rezervă anterior intrării în vigoare a noului statut — Norme tranzitorii de încadrare în grad la recrutare — Încadrare în treaptă — Articolul 32 din statut — Articolele 2, 5 și 12 din anexa XIII la statut — Discriminare pe motiv de vârstă — Remunerație egală pentru o muncă de valoare egală — Principiul bunei administrări — Obligația de solicitudine”

Obiectul: Acțiune formulată în temeiul articolelor 236 CE și 152 EA, prin care doamna Schulze solicită, în esență, anularea, pe de o parte, a deciziei Comisiei din 8 februarie 2005 prin care se respinge reclamația sa și, pe de altă parte, a deciziei Comisiei din 11 octombrie 2004 prin care este încadrată în gradul A*6, treapta 2; cu titlu subsidiar, obligarea Comisiei la plata către reclamantă a unei despăgubiri

Decizia: Respinge acțiunea. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

Sumarul hotărârii

1. Funcționari — Calitatea de funcționar — Condiții de dobândire
(Statutul funcționarilor, art. 3)

2. Funcționari — Recrutare — Numire în grad — Introducerea unei noi structuri a carierelor prin Regulamentul nr. 723/2004 — Dispoziții tranzitorii de încadrare în grad
[Statutul funcționarilor, art. 7 alin. (1), art. 27 primul paragraf și art. 29 alin. (1); anexa XIII, art. 12 alin. (3); Regulamentul nr. 723/2004 al Consiliului]

3. Funcționari — Recrutare — Numire în grad — Introducerea unei noi structuri a carierelor prin Regulamentul nr. 723/2004 — Dispoziții tranzitorii de încadrare în grad
[Statutul funcționarilor, anexa XIII, art. 12 alin. (3); Regulamentul nr. 723/2004 al Consiliului]

4. Funcționari — Repartizare — Corespondență între grad și post — Determinarea nivelului postului care urmează să fie ocupat
[Statutul funcționarilor, art. 5 alin. (4), art. 7 alin. (1) și art. 62 primul paragraf; anexa I; Regulamentul nr. 723/2004 al Consiliului]

5. Funcționari — Principii — Obligația de solicitudine care incumbă administrației — Principiul bunei administrări — Limite
[Statutul funcționarilor, anexa XIII, art. 12 alin. (3)]

1. Din articolul 3 din statut rezultă că numirea unui funcționar are în mod obligatoriu originea într-un act unilateral al autorității împuternicite să facă numiri, în care se precizează data la care această numire își produce efectele, precum și postul în care este repartizată persoana interesată. Candidatul care a reușit la un concurs general poate să revendice calitatea de funcționar și, în consecință, să solicite să beneficieze de dispozițiile statutare numai după ce a făcut obiectul unei astfel de decizii.

(a se vedea punctul 48)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 11 iulie 2007, Centeno Mediavilla și alții/Comisia, T-58/05, Rec., p. II-2523, punctele 54 și 55

2. Pentru a nu împiedica orice evoluție legislativă, principiul egalității nu poate împiedica libertatea legiuitorului de a aduce dispozițiilor statutare, în orice moment, modificările pe care le consideră conforme cu interesul serviciului, chiar dacă acestea se dovedesc mai puțin favorabile decât cele anterioare.

În consecință, legiuitorul a putut, în cadrul unei reforme a statutului, pe de o parte, să prevadă ca acei candidați care au reușit la concursuri pentru care se prevăzuse recrutarea în gradul A 7 sau A 6 înainte de 1 mai 2004 să fie angajați din acel moment în gradul A*6 și, pe de altă parte, să reducă, cu această ocazie, remunerațiile aferente acestor grade.

Procedând astfel, legiuitorul nu a încălcat principiul egalității și, în special, interdicția oricărei discriminări pe motiv de vârstă, întrucât, la stabilirea tabelului de corespondență a gradelor care figurează la articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut și a tabelului remunerațiilor de bază lunare, nu a fost luată în considerare în niciun fel, direct sau indirect, vârsta persoanelor interesate.

În plus, conform normei care rezultă din articolul 7 alineatul (1), din articolul 27 primul paragraf și din articolul 29 alineatul (1) din statut, în temeiul căreia nivelul posturilor este determinat în funcție de natura, de importanța și de amploarea lor, indiferent de calificările persoanelor interesate, tabelul de corespondență a gradelor care figurează la articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut distinge între gradul de bază A*5 și gradul superior A*6 pentru a ține cont de experiența solicitată pentru posturile de acest nivel.

Prin urmare, nu se poate susține că articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut se opune luării în considerare a experienței profesionale; dimpotrivă, articolul menționat impune autorității împuternicite să facă numiri să țină cont de aceasta în interesul serviciului atunci când determină, în mod obiectiv, nivelul postului care urmează a fi ocupat.

(a se vedea punctele 58-62)

Trimitere la:

Curte: 22 decembrie 2008, Centeno Mediavilla și alții/Comisia, C-443/07 P, Rep., p. I-10945, punctul 83

Tribunalul de Primă Instanță: 30 septembrie 1998, Ryan/Curtea de Conturi, T-121/97, Rec., p. II-3885, punctele 98 și 104; 29 noiembrie 2006, Campoli/Comisia, T-135/05, RecFP, p. I-A-2-297 și II-A-2-1527, punctul 105; Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, punctele 86, 89 și 113

Tribunalul Funcției Publice: 19 iunie 2007, Davis și alții/Consiliul, F-54/06, RepFP, p. I-A-1-165 și II-A-1-911, punctul 81

3. Dreptul salariaților aceluiași angajator, care efectuează o muncă de valoare egală, de a primi aceeași remunerație constituie expresia specifică a principiului general al egalității, a cărui respectare trebuie asigurată de Tribunalul Funcției Publice. De altfel, acest drept este prevăzut la articolul 7 din Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale și în Convenția nr. 111 a Organizației Internaționale a Muncii.

Cu toate acestea, principiul egalității de tratament nu interzice ca situații comparabile să fie tratate diferit dacă diferențierea este justificată de elemente obiective și relevante pe care instanța le verifică.

Or, în cadrul reformei statutului, legiuitorul a putut să modifice corespondența între grade și posturi, în special prin adoptarea articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII din statut, întrucât este inerent unei dispoziții tranzitorii să deroge de la anumite reguli statutare a căror aplicare este în mod necesar afectată de schimbarea regimului.

În aceste condiții, nu se poate considera că funcționarii care au fost numiți în această calitate după intrarea în vigoare a reformei statutare se află în aceeași situație juridică precum funcționarii care au fost recrutați înainte de 1 mai 2004 și a căror numire intra sub incidența vechiului statut.

De asemenea, având în vedere reforma structurii gradelor, legiuitorul nu a încălcat principiul unei remunerații egale pentru o muncă de valoare egală acordând funcționarilor angajați după reforma menționată o remunerație legată de gradul în care au fost încadrați în temeiul articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut care este mai puțin avantajoasă decât cea aferentă fostelor grade în care fuseseră încadrați funcționarii recrutați înainte de 1 mai 2004.

În consecință, împrejurarea că asistenți sau administratori recrutați înainte de 1 mai 2004 ar fi mai bine remunerați decât cei recrutați în calitate de funcționari după această dată nu încalcă principiul unei remunerații egale pentru o muncă de valoare egală.

(a se vedea punctele 74-79)

Trimitere la:

Curte: 26 iunie 2001, Brunnhofer, C-381/99, Rec., p. I-4961, punctul 28; Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, punctele 77-79 și 105

Tribunalul de Primă Instanță: Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, punctele 75, 80, 114, 126 și 129

4. Rezultă din articolul 7 alineatul (1) coroborat cu articolul 62 primul paragraf din statut, în temeiul căruia funcționarul are dreptul la remunerația aferentă gradului și treptei sale, că, după stabilirea gradului și, prin urmare, a nivelului salarial al funcționarului, acestuia nu i se poate atribui un post care nu corespunde acestui grad. Altfel spus, gradul, și, prin urmare, remunerația la care are dreptul funcționarul, determină atribuțiile care îi pot fi conferite. În consecință, principiul corespondenței între grad și post autorizează de asemenea orice funcționar să refuze repartizarea într-un post care nu corespunde gradului său și, prin urmare, în definitiv, să refuze atribuții care nu corespund remunerației sale.

Cele menționate anterior nu sunt infirmate de împrejurarea că articolul 5 alineatul (4) din statut și anexa I la acesta, în versiunea care rezultă din Regulamentul nr. 723/2004 de modificare a Statutului funcționarilor, precum și a Regimului aplicabil celorlalți agenți, nu instituie o corespondență exactă între o funcție determinată și un grad determinat. Astfel, aceste dispoziții nu modifică principiul care rezultă din articolul 7 alineatul (1) din statut, potrivit căruia nivelul unui post care urmează a fi ocupat trebuie determinat în funcție de importanța atribuțiilor conferite funcției în cauză și numai în raport cu interesul serviciului. Dispozițiile menționate presupun numai că autoritatea împuternicită să facă numiri nu este obligată să stabilească gradul precis al unui post vacant într-un anunț pentru

ocuparea sa. Cu toate acestea, autoritatea menționată își păstrează obligația de a veghea, în exercitarea largii puteri de apreciere de care dispune, pe de o parte, ca intervalul gradelor la care se referă în anunțul pentru ocuparea unui post vacant să reflecte în mod suficient importanța atribuțiilor în cauză și, pe de altă parte, ca numirea în unul dintre aceste grade să își păstreze caracterul obiectiv, în special în raport cu importanța atribuțiilor care vor fi asumate.

(a se vedea punctele 80 și 81)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 7 mai 1991, Jongen/Comisia, T-18/90, Rec., p. II-187, punctul 27; 8 iulie 2008, Comisia/Economidis, T-56/07 P, RepFP, p. I-B-1-31 și II-B-1-213, punctele 82-86; 18 iunie 2009, Comisia/Traore, T-572/08 P, RepFP, p. I-B-1-39 și II-B-1-223, punctele 38, 40 și 41

5. Principiul bunei administrări nu are o forță obligatorie mai mare decât cea a unui regulament. Situația este similară în ceea ce privește obligația de solicitudine a administrației în raport cu agenții săi, obligație care reflectă echilibrul drepturilor și obligațiilor reciproce pe care statutul le-a instituit în raporturile dintre autoritatea publică și agenții din serviciul public și a cărui limită trebuie, prin urmare, să fie reprezentată întotdeauna de respectarea normelor în vigoare.

În consecință, în considerarea locului pe care îl ocupă, precum și a principiului bunei administrări și a obligației de solicitudine în ierarhia normelor, un funcționar care a fost numit în perioada cuprinsă între 1 mai 2004 și 30 aprilie 2006 nu poate să pretindă, în temeiul acestora, un rezultat diferit de cel care rezultă din articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, întrucât competența instituției este condiționată de acesta.

(a se vedea punctele 86 și 87)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 27 martie 1990, Chomel/Comisia, T-123/89, Rec., p. II-131, punctul 32; 17 iunie 1993, Arauxo-Dumay/Comisia, T-65/92, Rec., p. II-597, punctul 37; 22 iunie 1994, Rijnoudt și Hocken/Comisia, T-97/92 și T-111/92, RecFP, p. I-A-159 și II-511, punctul 104; Campoli/Comisia, citată anterior, punctul 149

Tribunalul Funcției Publice: 23 ianuarie 2007, Chassagne/Comisia, F-43/05, RepFP, p. I-A-1-27 și II-A-1-139, punctul 111